

VÝCHODOČESKÉ
DIVADLO
PARDUBICE

3 20
14

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ >>> BŘEZEN >>> 104. sezóna 2013/14

NEJEN O CABARETU S REŽISÉREM PETREM NOVOTNÝM

ZDENĚK RUMPÍK ALIAS ZKAŽENÝ SOUDCE ADAM

OHLÉDNUTÍ ZA GRAND FESTIVALEM SMÍCHU

NA PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ ABONENTNÍ SKUPINOU (NAPŘ. A, B, C) ROVNĚŽ NABÍZÍME VOLNÉ VSTUPENKY K DOPRODEJI! NEOZNAČENÁ PŘEDSTAVENÍ NEJSOU OBSAZOVÁNA PŘEDPLATITELI, VSTUPENKY JSOU PO VYŘÍZENÍ HROMADNÝCH OBJEDNÁVEK URČENY K VOLNÉMU PRODEJI. PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ SYMBOLEM ⇨ HRAJEME BEZ PŘESTÁVKY. PŘEDSTAVENÍ SE ZNAČKOU →★ UVÁDÍ AGENTURA KOMETA.

BŘEZEN

MĚSTSKÉ DIVADLO

SOBOTA	1.	19:00	CABARET			PREMIÉRA P1
NEDĚLE	2.	19:00	CABARET			PREMIÉRA P2
PONDĚLÍ	3.	18:00	ROZBITÝ DŽBÁN	⇨	KONEC 19:40	5. REPRÍZA N
ÚTERÝ	4.	19:00	W. Adler / VÁLKA ROSEOVÝCH			EPILOG FESTIVALU
			Drama, a přesto komedie, i když zatraceně mrazivá! Hrají M. Dlouhý, H. Lapčíková, R. Štabrňák a další. Režie O. Sokol. Divadlo A. Dvořáka Příbram			
STŘEDA	5.	17:30	CABARET			3. REPRÍZA J
ČTVRTEK	6.	19:00	JMÉNO RŮŽE		KONEC 21:25	11. REPRÍZA R
PÁTEK	7.	10:00	SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ		KONEC 12:50	33. REPRÍZA ŠK
		19:00	CHARLEYOVA TETA		KONEC 21:30	34. REPRÍZA
SOBOTA	8.	18:00	CABARET			4. REPRÍZA
NEDĚLE	9.	15:00	M. Macourek – O. Lážnovský MACH A ŠEBESTOVÁ			POHÁDKOVÉ PŘEDPLATNÉ Pn
			Divadelní adaptace známého večerníčkového seriálu. Hrají J. Hubert, E. Burešová, F. Čachotský, M. Dusbaba a další. Režie O. Lážnovský. Divadlo Lampion, Kladno			
PONDĚLÍ	10.	10:00	MACH A ŠEBESTOVÁ			ŠK
		17:00	MACH A ŠEBESTOVÁ			POHÁDKOVÉ PŘEDPLATNÉ Pp
ÚTERÝ	11.	19:00	N. Simon / POSLEDNÍ ZE ŽHAVÝCH MILENCŮ			🔗 str. 12
			Dobročinné představení pořádané pardubickým Lions Clubem, jehož výtěžek bude věnován Hamzově odborné léčebně v Košumberku. Komedie o odvěké touze mužů po milostných dobrodružstvích. Hrají S. Stašová a P. Nárožný. Režie Z. Kaloč. Agentura Harlekýn			
STŘEDA	12.	17:30	A JE TO V PYTLI!		KONEC 19:40	18. REPRÍZA S
PÁTEK	14.	19:00	DIVADELNÍ BÁL			🔗 str. 21
SOBOTA	15.	19:00	PARDUBICKÝ PLES			🔗 str. 21
ÚTERÝ	18.	10:00	CHARLEYOVA TETA		KONEC 12:20	36. REPRÍZA ŠK
		18:00	POSLEDNÍ VÍKEND		KONEC 20:20	20. REPRÍZA Z

STŘEDA	19.	10:00	JMÉNO RŮŽE	KONEC 12:25	12. REPRÍZA	ŠK
		19:00	ROZBITÝ DŽBÁN	→ KONEC 20:40	6. REPRÍZA	B
ČTVRTEK	20.	19:00	S. Bigelow – J. Goldberg / RŮŽOVÉ BRÝLE			★
			Dramatický příběh z Chicaga roku 1938, který nepostrádá irský ani židovský humor. Hrají Z. Bydžovská, H. Maciuchová a S. Rojková. Režie L. Bělohradská. Divadlo Ungelt, Praha			
PÁTEK	21.	8:30	T. Jarkovský – J. Vašíček / VELBLOUD, RYBA, SLEPICE ANEB NÁMOŘNICKÁ HISTORIE			ŠK
		10:30	VELBLOUD, RYBA, SLEPICE ANEB NÁMOŘNICKÁ HISTORIE			ŠK
		19:00	A JE TO V PYTLI!	KONEC 21:10	19. REPRÍZA	
SOBOTA	22.	19:00	BALADA PRO BANDITU	KONEC 21:40	25. REPRÍZA	
NEDĚLE	23.	18:00	P. Kolečko / VINNETOU		EPILOG FESTIVALU	
			Drama cti v kulisách Divokého západu. V hlavních rolích V. Kotek a J. Prachař. Režie O. Pavelka. Městské divadlo Kladno			
PONDĚLÍ	24.	19:00	D. Drábek / KOULE			V
			P. Tomicová v příběhu vrhačky. Režie D. Drábek. Klicperovo divadlo Hradec Králové			
ÚTERÝ	25.	17:00	CABARET		5. REPRÍZA	L
ČTVRTEK	27.	17:00	VEČER KLASICKÉHO BALETU A TANCE			
			Ballet Prima uvádí sólisty baletu Národního divadla Praha , kteří zatančí s dětmi ze studia Ballet Prima. V rámci programu vystoupí i další hosté.			
PÁTEK	28.	19:00	ROZBITÝ DŽBÁN	→ KONEC 20:40	7. REPRÍZA	E
SOBOTA	29.	18:00	ROZBITÝ DŽBÁN	→ KONEC 19:40	8. REPRÍZA	U
NEDĚLE	30.	16:00	BLBEC K VEČEŘI	🔗 STR. 15 KONEC 17:45	4.1. REPRÍZA	

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

ČTVRTEK	6.	19:00	JEPTIŠKY	KONEC 21:20	10. REPRÍZA	C2
NEDĚLE	9.	19:00	JEPTIŠKY	KONEC 21:20	11. REPRÍZA	P2c
PONDĚLÍ	10.	19:00	M. Riml / SEXY PRÁDLO			
			Hra na pomezí sitcomu a konverzační komedie. Alice a Henry spolu žijí už 25 let. Jiskra v jejich krbu skomírá. Co je může udržet, aby zůstali spolu? Hrají R. Chvalová a A. Postler. Režie A. Doležal j. h. Cyklus INprojekty (Malé inscenační projekty světových noviněk).			
PONDĚLÍ	17.	10:00	J. Musil / SVĚT V PARKU	🔗 str. 22–23		ŠK
ÚTERÝ	18.	18:00	APARTMÁ HOTELU PLAZA	KONEC 20:15	24. REPRÍZA	X1

ČTVRTEK	20.	19:00	JEPTIŠKY		KONEC 21:20	12. REPRÍZA	
SOBOTA	22.	15:00	T. Karpianus / ROZÁRČINA POSTÝLKA				
			Původní autorská pohádka o nepořádné Rozárce. Hrají H. Mathauserová, P. Pochop a M. Hodinářová. Režie T. Karpianus. Divadlo D21, Praha				
NEDĚLE	23.	18:00	APARTMÁ HOTELU PLAZA		KONEC 20:15	25. REPRÍZA	T1
PONDĚLÍ	24.	8:30	TISÍCE LET HUDBY II	→	KONEC 9:20	29. REPRÍZA	ŠK
STŘEDA	26.	19:00	JEPTIŠKY		KONEC 21:20	13. REPRÍZA	B1
ČTVRTEK	27.	9:00	TISÍCE LET HUDBY II	→	KONEC 9:50	30. REPRÍZA	ŠK
		10:30	TISÍCE LET HUDBY II	→	KONEC 11:20	31. REPRÍZA	ŠK
		19:00	Z AMERIKY PŘES ANGLII DO PARDUBIC...				
			Další hudební večer pořádaný agenturou Pardubický bigbeat včera a dnes bude patřit pardubické blues-rockové kapele The Friends a jejím hostům kapele Donvotr . The Friends vzpomenu na klasiky světové rockové a bluesové hudby. Na autorskou hudbu The Friends pak naváže taktéž pardubická kapela Donvotr hrající jazz-blues-rock, do kterého zahrnuje i prvky funkky. Kromě autorských skladeb obou kapel zazní i písně, které složili např. Eric Clapton, J. J. Cale, Bob Dylan, Neil Young, Jimi Hendrix, Joseph Kosma a další...				
PÁTEK	28.	19:00	YELLOW SISTERS				
			Koncert ženské vokální skupiny, která svým zpěvem prochází s lehkostí napříč žánry soulu, funku, r'n'b, world music, jazzu i reggae. Jsou neoriginálnější českou a cappellou s ryzí autorskou tvorbou.				

VČD NA ZÁJEZDECH

ÚTERÝ	4.	19:00	CHARLEYOVA TETA	JIČÍN	
ČTVRTEK	6.	9:00	PERNÝ PERNŠTEJNSKÝ DEN	DVŮR KRÁLOVÉ NAD LABEM	
		10:30	PERNÝ PERNŠTEJNSKÝ DEN	DVŮR KRÁLOVÉ NAD LABEM	
ÚTERÝ	11.	19:00	ZPÍVÁNÍ V DEŠTI	TRUTNOV	
ČTVRTEK	13.	19:30	CHARLEYOVA TETA	VYSOKÉ MÝTO	
PONDĚLÍ	17.	9:00	PERNÝ PERNŠTEJNSKÝ DEN	TRUTNOV	
		10:30	PERNÝ PERNŠTEJNSKÝ DEN	TRUTNOV	DERNIÉRA
ČTVRTEK	20.	19:30	DVANÁCT ROZHŇEVANÝCH MUŽŮ	PÍSEK	
PONDĚLÍ	24.	19:00	BLBEC K VEČEŘI	HRADEC KRÁLOVÉ (KLICPEROVO DIVADLO)	
STŘEDA	26.	19:30	DVANÁCT ROZHŇEVANÝCH MUŽŮ	MARIÁNSKÉ LÁZNĚ	
ČTVRTEK	27.	19:30	DVANÁCT ROZHŇEVANÝCH MUŽŮ	KARLOVY VARY	

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

PREMIÉRA:

John Kander – Fred Ebb – Joe Masteroff / CABARET

 str. 13–15

Milostný příběh a zábavná kabaretní čísla na pozadí významných dějinných událostí v Evropě v jednom z nejlepších muzikálů všech dob.

Píše se rok 1931 a do Berlína, města kypícího životem, přijíždí mladý americký spisovatel Clifford Bradshaw, aby psal, studoval a poznával svět. Průvodkyní se mu stává kabaretní zpěvačka Sally Bowles, se kterou naváže milostný románek. Magicky ho proto přitahuje i kabaret, který je místem, kde se lidé baví, zároveň je však i metaforou pro svět, ve kterém se klaunství a absurdita staly základním životním pocitem. A počáteční pocit svobody a nevázanosti nemůže Clifforda nechat lhostejným před plíživým nástupem falešných idejí i stále stupňujícím se vlivem Hitlerovy NSDAP.

V hlavních rolích Martina Sikorová, Ladislav Špíner a Josef Pejchal. Režie Petr Novotný.

DÁLE HRAJEME:

R. Rose / 12 ROZHŇEVANÝCH MUŽŮ

Soudní drama za zavřenými dveřmi. V inscenaci vystoupí hosté P. Kostka a F. Švihlík, dále hrají J. Kalužný, P. Novotný, L. Špíner, J. Vrána j. h. a další. Režie P. Kracík j. h.

N. Simon / APARTMÁ HOTELU PLAZA

Tři komediální příběhy o lásce, nevěře, rodičovské lásce a panice. Hrají P. Janečková, J. Kalužný, P. Tenorová a P. Borovec. Režie P. Novotný.

M. Uhde – M. Štědroň / BALADA PRO BANDITU

Muzikálové zpracování příběhu zločnicka Nikolaj Šuhaje, muže velkého srdce a živelné nespoutanosti. Hrají J. Musil nebo T. Lněnička j. h., P. Tenorová, Z. Bittlová, L. Špíner, J. Vrána j. h., P. Dohnal a další. Režie M. Tarant j. h.

T. Karpianus / PERNÝ PERNŠTEJNSKÝ DEN

Hravá pohádková taškařice o slavném šlechtickém rodu. V režii T. Karpianus j. h. hrají L. Mecerodová, M. Sikorová, P. Borovec a A. Postler.

B. Thomas / CHARLEYOVA TETA

Jedna z nejlepších komedií všech dob plná překvapivých situací a jiskřivé anglické konverzace. Hrají P. Borovec, L. Špíner, J. Musil a další. Režie M. Schejbal j. h.

B. Comden – A. Green – N. H. Brown

– A. Freed / ZPÍVÁNÍ V DEŠTI

Slavné muzikálové melodie, skvělá taneční čísla a zábava. Navíc pořádná porce lásky ve filmových ateliérech Hollywoodu v čase, kdy se rodil zvukový film. V hlavních rolích J. Pejchal, J. Musil, M. Sikorová a P. Janečková. Režie P. Novotný.

R. a M. Cooney / A JE TO V PYTLÍ!

Překvapivá komedie s nevyžádanou „pomocí“. V hlavních rolích L. Špíner, P. Borovec a J. Pejchal. Režie R. Bellan j. h.

A. Christie / POSLEDNÍ VÍKEND

Víkendový pobyt na letním sídle Lady Angkatellové se náhle zvrtné – jak jinak: dojde k vraždě! Hrají M. Sikorová, Z. Bittlová, I. Jirešová j. h., J. Janoušková, J. Vrána j. h., M. Mejzlík, V. Dušek a další. Režie P. Ondruch j. h.

W. Shakespeare / SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ

Athénský les plný kouzel, krásy i divokosti, bytostí éterických i těch, z nichž sálá erotická touha. Hrají J. Konečný j. h., P. Janečková, L. Špíner, M. Sikorová, P. Tenorová, J. Pejchal, M. Tichý j. h. a další. Režie M. Pecko j. h.
Inscenace získala Cenu novinářů za rok 2012!

D. Goggin / JEPTIŠKY

Muzikálová komedie plná svěží energie, která nabízí nevšední pohled na život řádových sester. Pět řeholic nalezou benefiční představení, aby získaly peníze na pohřeb svých kolegyně, které se nešťastnou náhodou otrávil polévkou... Hrají J. Janoušková, P. Janečková, D. Novotná, M. Sikorová a P. Tenorová. Režie L. Olšovský j. h.

H. von Kleist

 str. 16–20

ROZBITÝ DŽBÁN

Komedie plná vytáček o udržení se u moci za každou cenu, která satiricky promlouvá o aroganci mocných, kteří o nás rozhodují. Žaloba na neznámého pachatele, který rozbil džbán a ohrozil pověst počestné dívky, spustí jedno opravdu povedené soudní přelíčení. Hrají Z. Rumpík, P. Dohnal, J. Janoušková a další. Režie V. Vencí j. h.

U. Eco – C. J. Frankl / JMÉNO RŮŽE

Středověká mysteriózní detektivka s prvky thrilleru! V jednom nejmenovaném klášteře dojde k několika záhadným úmrtím místních mnichů... V hlavních rolích J. Kalužný, J. Hyhlík a P. Borovec. Režie P. Kracík j. h.

F. Veber / BLBEC K VEČEŘI

Slavná komedie plná slovní i situační komiky, gagů a překvapujících rozuzlení. Přijďte se podívat, jak dopadne zlomyslná legrárka bohatého nakladatele... V hlavních rolích hrají A. Postler a M. Mejzlík. Režie H. Mikolášková j. h.

PŘIPRAVUJEME NA DUBEN

MĚSTSKÉ DIVADLO

NEDĚLE **6.** 19:00

ONDŘEJ HAVELKA A JEHO MELODY MAKERS ROZVRKOČENÍ Z PÍSNÍ JAROSLAVA JEŽKA A PÁNŮ V+W

Koncertní show věnovaná legendám úsvitu naší moderní populární hudby a jejich velkým inspirátorům je součástí **Mezinárodního festivalu Pardubické hudební jaro 2014.**

SOBOTA **26.** 19:00

D. Seidler / KRÁLOVA ŘEČ

PREMIÉRA P1

Příběh státníka, který překonal hendikep, strach a nedůvěru v sebe sama, aby se postavil do čela národa v jeho těžké chvíli. V hlavních rolích M. Mejzlík a J. Kalužný. Režie P. Novotný.

PONDĚLÍ **28.** 19:00

J. Schmid / ŠKAREDÁ STŘEDA

Tróchu zběsilá komedie o absurdnostech dnešního života. Jeden velký trapas, v němž se sejdou lidé, které doba shodou okolností postavila proti sobě. A při tom se i hodně muzicíruje a zpívá... Hrají J. Lábus, O. Navrátil, J. Synková, M. Dejdar a další. Režie J. Schmid. **Studio Ypsilon, Praha**

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

SOBOTA **12.** 19:00

M. McDonagh / MRZÁK INISHMAANSKÝ

PREMIÉRA P1A

Tragikomédie drsná i melancholická jako irský venkov o touze po splnění snu a změně života. V titulní roli P. Borovec. Režie L. Špiner j. h.

PÁTEK **18.** 19:00

D. Zbytovská / BIOSTORY

Komedie o tom, jak se na jedné straně viditelně prospěšná idea může v rukou „nepravých“ stát pastí pro ty slabší, hledající. Děj je zasazen do prostředí fiktivního Bio-kurzu, kde se setkávají tři ženy snažící se nalézt samy sebe a být BIO. Hrají D. Zbytovská, B. Seidlová a N. Zbytovská. Režie MALÉhRY. **MALÉhRY, Brno**

NEDĚLE **27.** 15:00

A. Lindgrenová – V. Krautmanová / PIPI DLOUHÁ PUNČOCHA

Znamé příběhy malé zrzavé holčičky plné humoru a dobrodružství. V titulní roli E. Dohnalová. Režie R. Jasinská. **Divadlo Applause, Praha**

ZMĚNA PROGRAMU VYHAZENÁ

ŠKAREDÁ STŘEDA

PIPI DLOUHÁ PUNČOCHA

Komedie roku 2013 je z Dejvic!

V pondělí 3. února během závěrečného **Galavečera smíchu**, který již podesáté natáčela Česká televize, byly ve Východočeském divadle slavnostně rozděny **ceny XIV. ročníku GRAND Festivalu smíchu**. Galavečer v režii Jana Brichčína uváděly dvojice Jolana Voldánová s Ladislavem Špinerem a Petra Janečková s Tomášem Lněničkou. A jak celý festival dopadl? RaS

KOMEDIE ROKU 2013

Petr Zelenka / **DABING STREET** Režie Petr Zelenka Dejvické divadlo, Praha

HERCI VÍTĚZNÉ KOMEDIE **DABING STREET** PŘI DĚKOVAČCE PO FESTIVALOVÉM PŘEDSTAVĚNÍ, FOTO M. KLÍMA

NEJLEPŠÍ ŽENSKÝ HERECKÝ VÝKON

PAVLÍNA ŠTORKOVÁ v roli Charlotty v komedii **SOUDECE V NESNÁZÍCH** v režii Šimona Dominika
Klíčperovo divadlo Hradec Králové

NEJLEPŠÍ MUŽSKÝ HERECKÝ VÝKON

MARTIN MYŠIČKA v roli Michala v komedii **DABING STREET** v režii Petra Zelenky
Dejvické divadlo, Praha

CENA ODBORNÉ POROTY

Petr Zelenka / **DABING STREET**
Režie Petr Zelenka
Dejvické divadlo, Praha

CENA STUDENTSKÉ POROTY

Petr Zelenka / **DABING STREET**
Režie Petr Zelenka
Dejvické divadlo, Praha

CENA GENIA SMÍCHU 2014

JAN BORNA za souvislou řadu režii skvělých představení v **Divadle v Dlouhé**, s přihlédnutím k poslední inscenaci **O líné babičce**

KOMEDIE DIVÁKŮ

Carlo Goldoni / **SLUHA DVOU PÁNŮ**
Režie Nikolaj Pavlov Penev
Moravské divadlo Olomouc

FOTOSTŘÍPKY Z XIV. ROČNÍKU GRAND

TÝDEN NEJLEPŠÍCH KOMEDIÍ V MĚSTSKÉM DIVADLE ZAHÁJILA TRADIČNÍ KLAUNÁDA V PODÁNÍ PETRY JANEČKOVÉ A LÁDI ŠPINERA.

ROLI KMOTŘENKY DRUHÉHO FESTIVALOVÉHO DNE PŘIJALA KVĚTA FIALOVÁ, KTERÁ SI MEZI DIVÁKY NAŠLA „SVĚHO PRINCE“, JEHOŽ PŘI PŘÍCHODU A ODCHODU Z JEVIŠTĚ POLÍBILA.

MORAVSKÉMU DIVADLU K DIVÁČKÉ CENĚ VELKOU MĚROU POMOHL PARDUBICKÝ RODÁK A PŘEDSTAVITEL HLAVNÍ ROLE SLUHY TRUFFALDINA ROMAN VENCL, KTERÉMU GRATULOVALY NEJEN ROMANA CHVALOVÁ, LÍDA MECERODOVÁ A ELIŠKA DOHNALOVÁ...

NA FESTIVAL ZAVÍTALA TAKÉ SIMONA POSTLEROVÁ, KTEROU NA JEVIŠTĚ POZVAL JEJÍ BRATR LEXA POSTLER. DIVÁCI TAK MĚLI JEDINEČNOU PŘÍLEŽITOST VIDĚT POPRVÉ SPOLÉČNĚ NA JEDNOM JEVIŠTI SOUROZENCE POSTLEROVY.

KMOTREM PŘEDPOSLEDNÍ SOUTĚŽNÍ KOMEDIE SE STAL A DIVÁKY NĚKOLIKA VTIPY POBAVIL PETR NÁROŽNÝ.

NEJVĚTŠÍ OVACE PO PŘEDSTAVENÍ JAK UTOPIIT DR. MRÁČKA SKLIDIL TOMÁŠ KOLOMAZNÍK, BYVALÝ ČLEN NAŠEHO DIVADLA, KTERÉMU V PARDUBICÍCH ZŮSTALA JEŠTĚ ŘADA FANYNEK...

FESTIVALU SMÍCHU

FOTO M. KLÍMA

NA FESTIVALU NEMOHLA CHYBĚT ANI LUBA SKOŘEPOVÁ, KTERÁ SE ZÚČASTNILA VŠECH ROČNÍKŮ A PŘISLÍBILA ÚČAST I NA DALŠÍM. ZA TO JÍ NETLESKALI JEN DIVÁCI, ALE I DALŠÍ FESTIVALOVÝ HOST PAVEL NOVÝ.

ZÁVĚREČNÝ GALAVEČER SMÍCHU NAVŠTÍVIL I NOVOČEČENÝ MINISTR KULTURY DANIEL HERMAN, JEMUŽ ŘEDITEL DIVADLA PETR DOHNAL POPŘÁL HODNĚ ŠTĚSTÍ DIVADELNÍM POKOPÁNÍM.

REŽISÉRU A AUTOROVÍ HRY DABING STREET PETRU ZELENKOVI PŘEDÁVAL CENU ODBORNÉ POROTY JEJÍ PŘEDSEDA, REŽISÉR OTAKAR KOSEK. PETR ZELENKA PAK NA JEVIŠTĚ VSTOUPIL JEŠTĚ NĚKOLIKRÁT...

PŮVABNĚJŠÍ ČÁST MODERÁTORSKÉ ČTVEŘICE GALAVEČERA JOLANA VOLDÁNOVÁ A PETRA JANEČKOVÁ, KTERÁ PROGRAM NEJEN UVÁDĚLA, ALE I ZPÍVALA V UKÁZKÁCH Z MUZIKÁLU JEPTÍŠKY.

CENU PRO PAVLÍNU ŠTOROKOVOU PŘEVZALA Z RUKOU JIŘÍHO HROMADY, PŘEDSEDY HERECKÉ ASOCIACE, DRAMATURGYNĚ KLICPEROVA DIVADLA JANA SLOUKOVÁ. PAVLÍNA MĚLA STEJNĚ JAKO OCEŇENÝ MARTIN MYŠIČKA VEČER PŘEDSTAVENÍ.

CENU GENIA SMÍCHU S VELIKOU RADOSTÍ PŘIJAL REŽISÉR PRAŽSKÉHO DIVADLA V DLOUHÉ JAN BORNA, KTERÉHO DO PARDUBIC DOPROVODIL HEREC A REŽISÉR MIROSLAV HANUŠ.

GRAND FESTIVAL

...POHLEDEM ODBORNÉ POROTY

Pardubická divadelní přehlídka nejlepších komedií českých a moravských profesionálních divadel je soutěžním festivalem – vedle diváků a studentů hodnotí vybrané komedie odborná porota, která letos zasedala ve složení režisérka Lída Engelová, šéfredaktor Divadelních novin Jan Kolář, dramaturg České televize a pedagog DAMU Zdeněk A. Tichý a režisér a vedoucí kabinetu herectví VOŠH v Praze OTAKAR KOSEK. Poslední jmenovaný, jenž byl v letošním roce předsedou odborné jury, se s námi krátce po skončení XIV. ročníku festivalu podělil o své pocity a úvahy:

Smíchu bychom se neměli zříkat nikdy a za žádných situací. Smích je nejen výtryskem radosti duše, ale v neméně míře je spolehlivou obranou před zlobou světa, hloupostí, nabubřelostí, pokrytectvím, malostí sebestředných, je znamením hrdosti a svobody. Smích je dar nebe, peklu patří nanejvýš škleb.

A přesto jsou tragédie obecně povyšovány a komedie odsouvány někam do prachu ulic. V našem prostředí budou ceny Thálie či Radoka vždy řazeny do vyšší kategorie než ceny z GRAND Festivalu smíchu. To svědčí nejen o podceňování žánru, ale podceňování způsobu nazírání na svět, podceňování gesta tvorby, hravosti a radosti ze hry. Stále se cítíme lépe v masce vážné, která dodává mnohdy naší vlastní malosti aspoň zdání důstojnosti, než kdybychom se nechali přistihnout při bohapustém řehotu.

GRAND Festival smíchu již čtrnáct ročníků veleúspěšně vzdoruje této poněkud pokrytecké degradaci a organizátoři jeho obsahové náplně i vlastního průběhu by si za ta léta zasloužili věru zvláštní ocenění! Doufám, že se to při příležitosti příštího – jubilejního – ročníku v nějaké podobě stane.

Nedokáži vyjmenovat ten velký zástup pardubických nadšenců, kteří v týmu ředitele GFS Petra Dohnala a dramaturgyně GFS Jany Uherové každoročně umožňují soborům z celé republiky porov-

návat svou komediální tvorbu a pardubickým divákům poskytují týden divadelní radosti, a jen okrajově si umím představit to nesmírné úsilí, všechny ty překonávané překážky, tu nezměrnou vůli napjatou k dobrému výsledku.

GRAND Festival smíchu rok za rokem (krok za krokem) získává na umělecké a společenské prestiži a je jen velká škoda, že je třeba tak ohromného úsilí, aby instituce, které by ze své podstaty „veřejné služby“ tomuto krásnému svátku divadelního smíchu měly pomoci měrou odpovídající a vrchovatou, vzaly pardubickou přehlídku odpovídajícím způsobem na vědomí.

On je to kruh. Stane-li se festival skutečně silně prestižní přehlídkou divadelní komediální kvality, výpovědí o „výpovědi o tomto světě“, bude nepochybně fungovat i zpětný dopad do divadel ve smyslu uvědomování si skutečnosti, že komediální divadelní tvorba není něco, co mnohde považují za pouhou úlitbu divákům, „aby se prostě naplnil sál, a my pak mohli stvořit zase něco vznešeného“.

Oceňuji snahu dramaturgie festivalu vydat svědectví o tom, že smích je vlastní i složitějším dramatickým strukturám (Dabing Street, Všemocný pan Krott), aniž by byla upozaděna tak potřebná zábavnost.

Ještě jednou veliký dík za nápad před čtrnácti lety, za vytrvalost a za vše, co nám všem v letošním ročníku přineslo radost.

SMÍCHU

...A OČIMA STUDENTSKÉ POROTY

Alternativou odborné poroty je tradičně porota studentská, roli porotkyň se letos chopily studentky Hana Rubišarová (Masarykova univerzita v Brně – obor Divadelní věda), Eva Dvořáčková (Slezská univerzita v Opavě – obor Kulturní dějiny) a Kristýna Plešková (Slezská univerzita v Opavě – obor Dramaturgie). Co účast na festivalu přinesla třem mladým studentkám, jak jej hodnotí a jaké jsou jejich dojmy, prozradila předsedkyně poroty HANA RUBIŠAROVÁ...

Letošní GRAND Festival smíchu, respektive jeho dramaturgický plán, byl pro studentskou porotu opravdovou výzvou. Zejména z důvodů dosavadní neznalosti většiny titulů. Těšily jsme se tedy na seznámení s novými díly současně původní tvorby, ale i té, řekněme, „historické“. Netušily jsme však, co nás čeká jak po stránce dějové, tak i té inscenační. Ovšem díky tomu se nám téměř každý den dostalo nového poznání.

Zahajovací inscenace Dejvického divadla Dabing Street Petra Zelenky nastavila latku hodně vysoko, a jak se ukázalo na Galavečeři smíchu, dokázala si ji i udržet. A to i navzdory spíše mrazivému, leč výborně předávanému humoru. Příznivci absurdního a černého humoru si přišli na své při zhlédnutí inscenace Všemocný pan Krott Městského divadla v Brně. A naše zvědavost výrazně patřila finálnímu dílu Západočeského divadla z Chebu, jež se představilo s divadelní adaptací známého filmu Jak utopit dr. Mráčka.

Tyto tři kusy byly průběžně prokládány divácky velice atraktivními konverzačními a situačními komedii britských autorů. A je to v pytlí! (domácí Východočeské divadlo), Lháři (Divadlo J. K. Tyla Plzeň), Soudce v nesnázích (Klicperovo divadlo z Hradce Králové), ale i nehynoucí italskou commedii dell'arte Sluha dvou pánů (Moravské divadlo Olomouc), v níž exceloval pardubický rodák Roman Venc. Mohly jsme tedy porovnat, s jakou větší či menší nápaditostí lze u nás tento komeidiální typ inscenovat, ale také srovnat odraz britského humoru ve třech zmíněných dílech. A za studentskou porotu mohu říct: Přestože holdujeme spíše těm

méně třaskavým komediím, nezapřeme všem zúčastněným kusům funkčnost v téměř všech složkách, a nejvíce v té herecké.

A jako minulý rok, i letos jsme se mohly seznámit s divadly, jež jsme ještě neměly příležitost zhlédnout, tedy Moravské divadlo Olomouc a Divadlo J. K. Tyla v Plzni.

XIV. ročník GRAND Festivalu smíchu přinesl opět spoustu rozmanitě zábavy. Nejčastější reakce diváků v podobě hlasitého smíchu mohly být odměnou pro většinu zúčastněných divadel. A ti, kteří se u komedii nepotřebují celou dobu jen smát, ale přesto o zábavu nechtějí přijít, si těž přišli na své.

E. DVOŘÁČKOVÁ, H. RUBIŠAROVÁ A K. PLEŠKOVÁ, FOTO M. KLÍMA

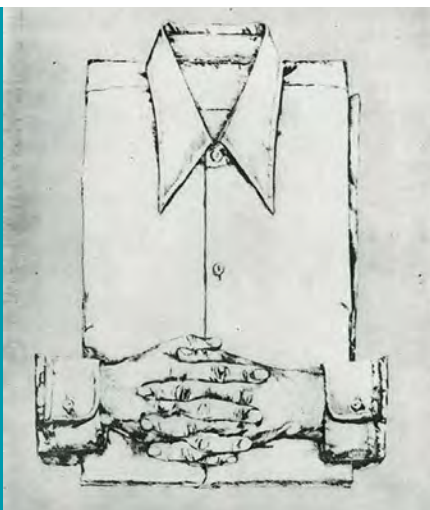
Definitivní tečka za festivalem ve Východočeské galerii

K letošnímu ročníku GRAND Festivalu smíchu se připojila i Východočeská galerie v Pardubicích, která v době konání naší divadelní přehlídky otevřela výstavu děl **Naděždy Piřškové** (manželky Karla Nepraše), jež patří do okruhu umělců Křížovnické školy čistého humoru bez vtípu vzniklé na počátku 60. let minulého století v pražské hospodě U Křížovníků. Výstava s názvem **Velké pivo**, kterou v Domě U Jonáše připravil Vít Bouček, nabídla soubor jejích grafik vyznačujících se velkým smyslem pro humor a ironii.

A protože festival již skončil, přiblížil se i závěr jeho doprovodné výstavy, která bude slavnostně uzavřena ve čtvrtek 6. března od 16.00 hodin akcí **Pramínek vlasů... aneb 60. letí**. V Domě U Jonáše se sejdou herci divadla s pracovníky Východočeské galerie, během programu si diváci nad fotografiemi připomenou festivalové dny, o příjemnou atmosféru se postará kapela přátel divadla Kosteam a v neposlední řadě i herečky Dagmar Novotná, Petra Janečková a Martina Sikorová, které zaspívají známé muzikálové hity.

Přijďte se rozloučit s festivalem...

RaS

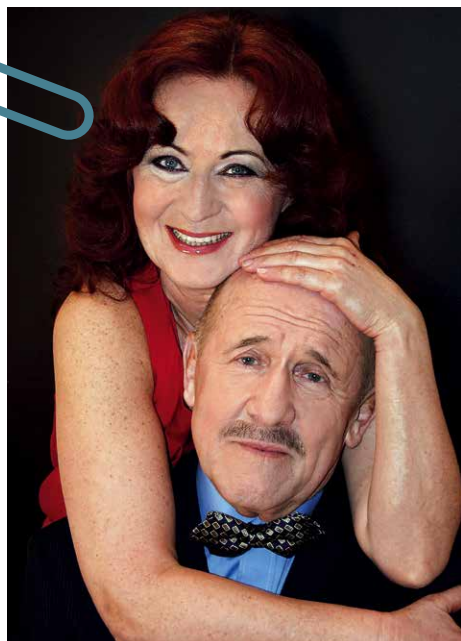

PŘÍSPĚJTE S LIONS CLUBEM NA DOBROU VĚC

V úterý 11. března si v Městském divadle nenechte ujít dobročinné představení komedie **POSLEDNÍ ZE ŽHAVÝCH MILENCŮ**, které ve spolupráci s Východočeským divadlem uvádí Lions Club Pardubice, jenž při této příležitosti předá Hamzově odborné léčebně pro děti a dospělé v Košumberku šek v hodnotě 40 000 Kč. Léčebně však přispějí i samotní diváci, neboť 80 Kč ze zakoupené vstupenky poputuje rovněž do Košumberku.

Hamzova léčebna byla založena již v roce 1901 prof. MUDr. Františkem Hamzou jako první léčebný ústav pro tuberkulózní a skrofulózní děti ve střední Evropě. V roce 1962 byla léčba tuberkulózy v Košumberku ukončena a léčebna byla upravena na zařízení pro rehabilitaci nemocných s pohybovými vadami, např. po dětské mozkové obrně, úrazu míchy či cévních mozkových příhodách. Zpátky ale k představení úspěšného amerického autora Neila Simona, v němž excelují Simona Stašová a Petr Nárožný, jenž hraje staršího majitele rybí restaurace v New Yorku, který se po letitém spořádaném manželství odhodlá k první nevěře. Do bytu své staříčké maminky si postupně zve tři různé typy žen (sexuchtivou Elaine, ztřeštěnou Bobbi a upjatou Jeanette) a dostává se s nimi do neuvěřitelně komických a choulostivých situací s ještě komičtějšími výsledky...

Nechte se pobavit komedií o odvěké mužské touze po milostných dobrodružstvích, při které se smějí diváci bez rozdílu věku, a zároveň přispějte na dobrou věc. RaS

I V NEKOMERČNÍM SOUBORU SE DÁ UDĚLAT VELMI KVALITNÍ MUZIKÁLOVÁ SHOW, ŘÍKÁ REŽISÉR PETR NOVOTNÝ

NA TISKOVÉ KONFERENCI PŘED PREMIÉROU, FOTO J. SEJKORA

Petr Novotný je považován především za muzikálového režiséra, i když za svého třináctiletého působení v našem divadle realizoval více činoherních než hudebně-dramatických titulů. Je však pravda, že činohry (vyjma Bláznivých nůžek) se neudrží na repertoáru víc než dvě sezóny, kdežto muzikály se hrají mnohem déle. A diváci je milují, koneckonců tyto inscenace jsou obvykle nejoblíbenější v sezóně – jako třeba inscenace roku 2013 Zpívání v dešti. Momentálně zkoušíme muzikál Cabaret z dílny autorů Chicaga, který jsme hráli před několika lety. Ještě to nevíme, ale doufáme, že bude stejně úspěšný. Před jednou ze zkoušek jsme se s Petrem Novotným vrátili do minulosti a vybavili si naše společné začátky.

Petre, dnes je to přesně na den třináct let, co měl premiéru tvůj první pardubický muzikál Pokrevní bratři. Nebyl to nijak známý titul, u nás se hrál v české premiéře a ani nepatřil k těm padesáti top světovým muzikálům. Přesto byl velice oblíbený, jak u diváků, tak i u aktérů – herců i tanečníků a celého pracovního týmu. Jak na toto zkoušení vzpomínáš ty?

Možná nejvíc jako na překvapení, že se dá i v souboru, který je především činoherní, udělat kvalitní muzikál. A že pěvecká a taneční vybavenost je na vysoké úrovni. Komerční show si totiž může najmout herce, pozvat je na konkurz a vybrat si na každou roli lidi co nejlípš ideálu ve smyslu připravenosti, talentu, hereckého naturelu. A potěšilo mě, že je tu ochota celého týmu okolo věnovat tomu představení nadstandardně hodně financí, práce, nápadů a všeho, co s tím souvisí. Muzikálová produkce je v tomto smyslu vždycky náročnější. Takže nejvíc si pamatuju na to překvapení a uspokojení, že i v menším, nekomerčním souboru se dá udělat velmi kvalitní muzikálová show na vysoké úrovni.

Velké muzikálové (především pražské) produkce obvykle hlavní role alternují dvěma až třemi herci. V činoherních divadlech k tomu vlastně nemůže dojít, protože soubor nemá potřebné herecké kapacity. A v repertoárovém divadle, jako je naše, se dostane na program daný muzikálový titul dvakrát do měsíce, takže každá alternace by ho hrála velmi zřídka. Ty máš praxi s alternacemi, myslíš si, že je to pozitivní věc, nebo to má i své stinné stránky? →

Je to jednoznačně negativní zkušenost, ryze česká, jaká není obvyklá v anglosaské praxi, která muzikál porodila a vytvořila i v provozním smyslu. Tam tedy každou roli hraje jenom jeden herec a v týmu je jistěn člověkem, říká se mu „understudy“, který bývá členem company, čili muzikálového sboru. Ten se na tu roli připraví a čeká na příležitost, že si sólista třeba zlomí nohu. A pak má příležitost v té show vystoupit ve velké sólové roli. Tohle je zavedená praxe a myslím, že je správná. Alternace, ať chceme nebo nechceme, neuvěřitelně snižuje možnost hereckého partnerství a souhry na jevišti. Herci se pak střídají každý s každým a tak se nastudovaná látka rozměňuje do obecného herectví. Spousta individuálních nápadů se ztratí, protože střídají se partneři je nedokážou patřičně naplnit. Takže praxe činoherních divadel nahrává herecké kvalitě muzikálových představení.

Po obrovském úspěchu Pokrevních bratrů jsme si po několika sezónách troufli na další velké muzikály, které patří do pomyslného zlatého fondu muzikálů – TOP 10 – Sumář na střese, My Fair Lady, Chicago, Zpívání v dešti, teď zkoušíme Cabaret. Jsou ještě podobné tituly, na které by měl náš soubor?

Myslím si, že určitě Řek Zorba. Museli bychom samozřejmě uvažovat, kdo by hrál Zorbu, ale je to podobně jako u Cabaretu muzikál pro činoherce – tedy muzikál velkých hereckých rolí a ne velkých pěveckých úkolů. Herectví je v tomto případě významnější. Je to zřejmě poslední titul z té slavné starší dramaturgické muzikálové vlny, ale možná bychom mohli časem uvažovat i o jiných příležitostech. Teď přicházejí do divadel tohoto typu díla z velké zlaté vlny 80. a 90. let, která byla dlouho velmi pečlivě právně ošetřena. Producent a režisér mohli dělat jenom kopie inscenací ze zahraničí, nesměli tituly nastudovat na menších jevištích, s menším počtem aktérů, v jednodušší scénografii. Ty show byly nastaveny neuvěřitelně drazé, na ně divadla našeho typu vůbec neměla. Ale doba pokročila a díla se otevírají novým možnostem a možná budeme moct časem uvažovat třeba o Cats. Jestliže je chce inscenovat plzeňské divadlo, není důvodů netroufnout si na ně u nás. A pak je tady další vlna nových titulů, jako třeba Mamma Mia!, ale je otázka, jestli bychom se měli tímto trendem zabývat, protože to jsou především a jediné zábavné show. A divadla jako my by měla dělat muzikály, které mají nějaký vážnější, „kumštovnější“ obsah a korespondují s naším činoherním repertoárem.

A Cabaret je přesně jedním z takových titulů. Vymyká se střednímu, zábavnému proudu a má umělecký přesah. Je téma Cabaretu pořád atraktivní, má co říct dnešním divákovi?

Vždy s napětím čekám, jestli výpověď, která je o něčem, o silném tématu, bude diváky zajímat a rezonovat v nich. Vzhledem k tomu, že Cabaret je o lásce, o lásce a ještě jednou o lásce, tak by rezonovat měl.

Téma lásky za jistých konkrétních dobových okolností, které jí kladou překážky, je věčně živé a navýsost současné. Vždycky si budeme povídat o tom, jestli je láska důležitější než kariéra a peníze. Co je to, co dává našemu životu smysl? Hluboký vztah, nebo naplnění našeho talentu, touhy po uznání? Tato témata se v Cabaretu velmi dobře traktují. Ani se dokonce nebojím toho, že se vracíme do předválečné doby 20. století, protože když člověk neharasí zbraněmi, nezvedá prst a nepoučuje diváka, tak tato složitá doba může být pro nás velmi zajímavá. Dnes sami žijeme ve velmi náročné době a pohled zpátky může být pro nás poučný.

Když jsme spolu uvažovali nad dalšími možnostmi muzikálu v našem divadle, několikrát jsme se oba zajímali o titul Rent. Víme, že je to pořád dost kontroverzní dílo, v Čechách si až donedávna na něj nikdo netroufl. Je o lidce, kteří jsou nějakým způsobem vyvrženi ze společnosti, ať už způsobem života, sexuální orientací, drogovou závislostí... Přesto z něj i díky skvělé hudbě jde obrovská síla a vlastně i naděje. Myslíš si, že naše publikum „dorostlo“ k tomuto muzikálu?

Podle mě by Rent do Pardubic patřil a diváci mají na to, aby si o něm přemýšleli. Už nebudeme prvním, už se hraje. Škoda. Mám s tím představením tuto zkušenost – poslal jsem na něj svoje zaměstnance, když se vrátili, tak říkali, že z Rentu byli tak trochu rozčilení, rozhádaní, diskutovali o něm a nebyli tak nadšení jako třeba na Fantomovi opery. Asi za tři měsíce na Rent někdo zcela náhodně zavedl řeč a prohlásil, že i když v Londýně viděl během 14. dnů 10 představení, tak jediné, které si pamatuje, je Rent. A pořád je v něm a přemýšlí o něm. Takže Rent by rozhodně nebyla pilulka lehce spolknutelná, ale byla by zajímavá. Sice hořká, ale dávala by životu smysl. Divadlo by mělo z času na čas udělat takovou věc.

Jako režisér jsi stál u mnoha velkých muzikálových produkcí, inscenoval jsi v Praze poprvé Bídničky, Jesus Christ Superstar, ale také nesmírně úspěšné Děti ráje nebo poslední projekt Lucie, větší než malé množství lásky. Co z toho je tvoje nejoblíbenější dílo, jak se říká nejmilejší dítě?

Jednoznačně Ježíš.

Ano? I když právě Bídničky v Praze otevřeli ten obrovský zájem o muzikál?

Na Bídničky vzpomínám strašně rád, protože jsem se na nich neuvěřitelně moc naučil. Byl to první styk s kompletním provozem, který jsme nějakým způsobem museli akceptovat. Byl to úplně jiný způsob práce, velmi osvěžující, nový pohled na to, jak se dá dělat divadlo, obrovský adrenalin, neuvěřitelná zábava. To byli Bídničky. A pak přišel Ježíš! Byl jsem spolujatelem produkční společnosti, musel jsem si z banky vypůjčit peníze a pak jsem se celé čtyři roky, co jsme to hráli, večer před sedmou klepal, jestli jde proud, nevyplavila nás voda, přišli diváci nebo si někdo nezlomil nohu. Byly to čtyři roky

obrovského zájmu a soustředění na jedno dítě – divadlo, nic jiného nebylo pro mě víc. A 1 300 repríz mluví za vše!

Ty někdy říkáš, že už nemáš žádné divadelní sny.
Ano, přiznávám se na snech jiných.

Ale v poslední době píšeš hry. To je tvůj nový sen?
Ne, staronový. Začal jsem jako autor, ale nepsal jsem tak dobře, tak jsem začal režisrovat, abych se přizpůbil na to, že někdo jiný píše dobře.

Jak píšeš hry? Máš téma, ke kterému se chceš vyjádřit, nebo jen tak sedneš a píšeš? Ta hra přijde sama?

Ano, přijde to samo. Něco ve mně píše, já nepíšu. Sednu k počítači a zadám příslušný soubor jenom ve chvíli, když něco ve mně chce psát. Mám vždy rozepsaných několik her, pak se najednou stane, že jednu dopíšu a ani nevím proč. Je to asi ve chvíli, kdy mám dost materiálu a to téma můžu dokončit. Obvykle hru píšu šest neděl, nikdy méně ani více. Nebo, nevím, jestli to je hra, ale za šest týdnů prostě napíšu devadesát stránek, přibližně.

A pak se vrátíš na začátek a piluješ?

Ne, já piluju denně. Když začnu ten den psát, tak nejdříve se vrátím k napsanému, významně to předělám, a když už v tom jsem a baví mě to, tak pokračuju dál v dialogu. Ze včerejšího materiálu se zrodí dnešní materiál. Když tedy hru dokončím, napíšu slovo KONEC, tak je hra dopilovaná. A pak přijde režisér, jako třeba poslední Jan Kačer, a líbí se mu třetina hry a zbytek ne. A já znova sednu a přepisuju a velmi mě baví podívat se na to znova úplně jinými očima. Takže za dalších šest neděl celou hru přepíšu od začátku do konce, a to stejným systémem. Nepíšu pro konkrétní herce, ale vytvářím konkrétní postavy a netuším, kdo je bude hrát.

Možná si tedy na konci našeho rozhovoru přejme, abychom se potkali nad tvým textem, aby naši herci promlouvali tvým jazykem a plnili tvoje sny. Nebo, jak ty říkáš, abychom se dál přizpůbovali na snech někoho jiného. Přeji ti, ať se ti daří jako režisérovi i dramatikovi a muzikálu Cabaret přejí dlouhý a úspěšný život na našem jevišti. JaU

Pohodové nedělní odpoledne s Blbcem k večeři

Východočeské divadlo přichází s novinkou, kterou chce naše představení přiblížit i dojíždějícím divákům či celým rodinám, které nemohou navštěvovat divadlo v tradičním večerním čase. Nedělní odpoledne je jako stvořené pro rodinnou návštěvu divadla, proto nově připravujeme cyklus **Pohodová neděle**, což bude jakési odpolední „matiné“ (v přeneseném významu kulturní akce konaná dříve než v obvyklou dobu), v rámci kterého odehrajeme některé z našich představení už od 16.00 hodin, navíc za příznivější cenu než je klasické vstupné. Není to lákavá nabídka?

Prvním takovým představením bude 30. března komedie **Blbec k večeři**, jež vás zavede do domácnosti bohatého nakladatele Pierra Brochanta, který má spolu se svými přáteli zvláštní zálibu v pořádání

pravidelných „večeří blbců“, na které každý přivádí své nové objevy. Žádný z „blbců“ samozřejmě netuší, proč byl ve skutečnosti pozván. Jednoho dne se však tento Pierrův koníček poněkud zkomplikuje a zprvu dekadentní legráčka pro pobavení začne nabírat na obrátkách...

Pokud chcete zdarma získat dvě vstupenky na toto představení, navštivte stránky divadla www.vcd.cz, kde na titulní straně klikněte na ikonu **SOUTĚŽ**. Zde jsou uloženy dvě fotografie z komedie Blbec k večeři, které se na první pohled zdají stejné. Ale nejsou! Zkuste najít 5 rozdílů a napište je do formuláře, soutěž uzavřeme v pondělí 17. března a poté vylosujeme jednoho šťastného, kterého na odpoledního Blbce k večeři pozveme (pozvánka platí samozřejmě pro dvě osoby). Hodně štěstí! RaS

Elišáš Pejchal je na světě!

Po půlnoci ze soboty 8. února na neděli 9. února všechny potěšila SMS od Pepy Pejchala ve znění:

Chceme se podělit o naši radost. Ve 23.32 se nám narodil syn Elišáš Pejchal. Má 2,46 kg a 48 cm. Obva jsou s maminkou v pořádku. Dobrou noc. Rodina Pejchalova

Pepo a Darjo, ze srdce GRATULUJEME!!!

RaS

PREMIÉROVÉ MOMENTKY

Po nedávno skončeném GRAND Festivalu smíchu jsme v polovině února premiérovým divákům představili našeho nového adepta do dalšího ročníku nejlepších českých komedií. Režisér Vít Vencel, jehož komedie Jak důležité je mít úspěšně reprezentovala Národní divadlo moravskoslezské z Ostravy na minulém ročníku festivalu, s pardubickým souborem nazkoušel satirickou komedii **Rozbitý džbán**. Kleistova komedie je sice už dvě stě let stará, ale jako by předběhla svou dobu a v současnosti je snad aktuálnější než tehdy. Přijďte se podívat, jak v Pardubicích debutující režisér vykreslil obraz zkorumpovaného soudce, možná vás trochu zamrazí, ale určitě se pobavíte...

RaS

Z. RUMPÍK A P. DOHNAL, ROZBITÝ DŽBÁN, FOTO J. FAUKNER

ZJEVNĚ SPOKOJENÝ REŽISÉR VÍT VENCL SE NA ZÁVĚREČNĚ DĚKOVAČCE PO PREMIÉRE POPRVÉ PŘEDSTAVIL PARDUBICKÉMU PUBLIKU.

ZDEŇKOVÍ RUMPÍKOVÍ ZA JEHO VÝKON GRATULOVALI I 1. NÁMĚSTEK HEJTMANA PARDUBICKÉHO KRAJE ROMAN LÍNEK S MANŽELKOU.

NÁPADITOU SCÉNU NAVRHL MICHAL SYROVÝ, KTERÝ SI VE FOYER SE ZÁJMEM PROHLÍŽEL FOTOGRAFIE Z GRAND FESTIVALU SMÍCHU.

VELKOU PŘÍLEŽITOST OD REŽISÉRA VÍTA VENCLA DOSTALA TAKÉ JINDRA JANOUŠKOVÁ – A OPĚT NEZKLAMALA!

PETRA TENOROVÁ SI S ELIŠKOU DOHNALOVOU A JIŘINOU VLKOVOU ZAVZPOMÍNALA NA TRÓJANKY, VE KTERÝCH SPOLEČNĚ HRÁLY.

PŘED OBRAZY JAROSLAVA JEBÁVĚHO PREMIÉRU HODNOTILI RADEK ŽÁK, LEXA POSTLER A LÉKÁR A DLOUHOLETÝ PŘEDPLATITEL OTTO HORÁK.
FOTO J. SEJKORA

ČÍM VÍČ KLACKŮ POD NOHAMA, TÍM LÍP, ŘÍKÁ HEREC

ZDENĚK RUMPÍK

ROZBITÝ DŽBÁN, FOTO J. FAUKNER

ZDENĚKA RUMPÍKA mohou nyní ve Východočeském divadle diváci vídat jako soudce Adama, ztvárnil totiž hlavní a velmi náročnou roli v nové inscenaci Kleistovy hry *Rozbitý džbán*. Povíдали jsme si po zkoušce v divadelním klubu necelý týden před premiérou, jenž bývá pro herce zpravidla tím nejnáročnějším. I přesto ze Zdeňka sálala energie a čišelo pracovní nadšení, které by mu mohli závidět i mnohem mladší kolegové.

Soudce Adam je veskrze negativní postava, padouch – jak se ti hraje takový charakter?
Já ho nehraju jako padoucha, hraju ho jako člověka, kterých je kolem nás plno – milý, usměvavý, občas se i bojí, neustále naráží na nějaké překážky, o které zakopává a doplácí na ně, nic se mu nedaří a lže, z každé situace se dovede vykroutit. Pro mě jako pro herce je radost všechno tohle v postavě hledat. Trápím se tím, protože ne vždy se mi to daří a ne vždy jsem spokojen. Taková postava je pro mě pokaždé výzvou. Už jsem hrál dost negativních

postav, Tartuffem počínaje, ve Hře se smrtí jsem hrál taky kládu jako hrom. Ale rozhodně nemůžu říct, že se padouch hraje líp než kladas. Teď konkrétně bojuji s tím, že musím hrát něco jiného, než mluvím, což je fantasticky zajímavé! Bojujeme všichni, každý tam máme svá slabá místačka a přitom není čas ani na odpočinek. Ale pokud se nám to povede zvládnout, myslím, že to bude diváky bavit. Těším se, až se nám to dostane pod kůži, až se nebudem ze všeho jen potit! (SMÍCH)

A potíte se asi doslova, že? Inscenace má specifickou scénografii, která může vytvářet hercům nelehké podmínky... Je pro tebe role i fyzicky náročná?

Ano, hrajeme totiž na šikmě. Scéna je vlastně vzhůru nohama – strop je na podlaze, zkrátka vše je postavené na hlavu. Já to mám ještě o to komplikovanější, že nosím takovou vysokou botu, asi o deset centimetrů vyšší, což je v podstatě nebezpečné. Takže kulhám, ale musím dělat, jako že nekulhám, a to je na šikmě opravdu dost fyzicky náročné. Vždycky po zkoušce, a to mám naštěstí docela fyzickou, takže mě to tolik netrápí, mě bolí svaly, které ještě nikdy nebolely. (SMÍCH) Ale to se mi právě na tom tak líbí! Cím víc klacků mám pod nohama, tím líp!

Jaképak klacky? Soudce Adam je doslova „kláda“! Jak studuješ takovou textově náročnou roli? Nedělají ti problém verše?

Já vždycky říkám, že text se učí zbabelci a zkoušky jsou pro netalentované! (SMÍCH) Samozřejmě mi to nedá a text se učím, šprtám. Ale jsem v klidu, protože když budu potřebovat, je tam nápověda. Na zkouškách teď pilujeme hlavně situace a díky nim se mi text dostává do hlavy. Neumím se nabířovat celý text najednou a předem. Třeba když dostanu záskok, i když je velký, umím ho hned. Můžu se totiž podívat na záznam představení s hercem, za kterého zaskakuji, a jsem schopen zvládnout roli během dvou dnů. Takhle jsem nedávno dělal dva velké záskoky za Vaška Duška.

Ale je pravda, že tento text se mi učí velmi špatně. Jambický verš je těžký, má sice svůj rytmus, ale pro mě není zcela logický, v podstatě mi to dost komplikuje. (SMÍCH)

Režisér Vít Vencl hostuje ve Východočeském divadle poprvé. Jak se ti s ním pracuje?

Spolupráce s tímto režisérem je pro mě opravdu radostná! Málokdy se mi totiž u režiséra stane, a to už jsem spolupracoval s různými režiséry, že by na mě neřval, když jsem hned neuměl text. (SMÍCH) Teď konečně přišel režisér, který mi řekl: „Nechte to! Text vám řekne nápověda!“ Když jsem byl ještě na škole, měl jsem možnost hrát ve dvou inscenacích režiséra Otomara Krejčího. Vít Vencl dělal léta panu Krejčovi asistenta, což je, myslím, na jeho režijním stylu vidět, a to mi právě vyhovuje. On přesně ví, co chce. Stejně je pro mě pořád záhadou a bude to velkým překvapením, jak naše inscenace dopadne – co tomu řeknou diváci?! I když ten pocit mívám vlastně před každou premiérou. Na této hře budeme určitě pracovat ještě dál po premiéře, pořád. A to já mám rád. Samozřejmě mě zajímá výsledek práce. Nezajímá mě tolik cesta k němu, i když je zajímavá a krásná, nejsem nikdy smutný, když je po zkouškách, protože vím, že pro mě práce rozhodně nekončí premiérou, ba naopak! S premiérou přibude další partner – divák.

Co tedy považuješ za nejdůležitější ve své profesi, respektive proč se věnuješ divadlu? Je to právě ta potřeba předávat svou práci divákům?

Pro mě je důležité něco někomu sdělit, potěšit a třeba i rozesmát diváka tak, aby šel domů a říkal si: „Dobře jsem udělal, že jsem do toho divadla zašel.“ Pak toho samého diváka třeba potkám za tři dny na ulici, on mě zastaví a řekne mi, jak se bavil, a třeba mi i poděkuje. Taková práce se mi zdá být smysluplná. Když si já osobně koupím nějaký výrobek, který funguje, mám sto chutí se sebrat a jet poděkovat tomu člověku, který ho vyrobil. (SMÍCH) Zas aby to ale nepůsobilo tak, že jsem naprosto spokojen i sám se sebou. Víím, že mám pořád na čem pracovat. Už jsem si tu v divadle i vybudoval pověst! Občas se mi stává, že mi nevyškočí na jevišti úplně to správné slovíčko, stejně jako v textu, ale pomůžu si vlastními slovy, vždycky říkám kolegům: „Hrajte téma!“ (SMÍCH) To se mi opravdu stává a nezastírám to. Ale musím přiznat, že ta pověst je mi příjemná. (SMÍCH)

Potřeba něco někomu sdělovat určitě souvisí i s tvou dlouholetou pedagogickou činností v oblasti dramatické výchovy...

Ano, rád se podělím o zkušenosti s dětmi, které učím nebo spíš vedu a směřuji k lásce k divadlu a k češtině. A když potom vidím ty rozzářené oči a víím, že jsem dokázal nějaké dítě pro divadlo nadchnout, je to ta největší odměna. Já totiž divadlo opravdu miluju. Řečeno slovy Oscara Wilda: „Není nad to vydělávat si na chleba vlastním koníčkem.“

Jak ses ale vůbec k vedení dramatického oboru dostal? A kolik let už učíš?

Představ si, že už je to 22 let! A přitom všechno začalo v podstatě náhodou, vzniklo to úplně nenápadně. Manželka začala učit v Přelouči na gymnáziu a na základní umělecké škole zpěv, estetiku a hudební výchovu. Já jsem ji tam vždycky vozil a čekal na ni. Jednou za mnou přišel ředitel ZUŠ, jestli bych jim nechtěl vést dramaťák, když už tam tak jako tak jezdim. Sice jsem o tom nic moc nevěděl, ale už jsem předtím trochu pedagogicky působil tady na textilním učilišti. Dal jsem si jako podmínku, že nepojedu podle tehdejších učebních osnov, protože jsem zjistil, že když s dětmi budu dělat to, co je mi blízké a čemu rozumím, totiž divadlo, tak se naučí vše potřebné. Divadlo nakonec dobře naplnilo i ty požadavky osnov, jako byl například monolog, pohyb, práce s imaginárním předmětem atd. Vidíš, začínal jsem se šesti dětmi a skončil s pětáctýřiceti! Spousta z nich je už u divadla, a když nehrají, pracují ve sféře dramaturgické apod. Dokonce jsem se podíval s dětmi do světa! Procestovali jsme celou Evropu, dokonce jsme hráli v Pompejích. Každé dva roky jsme někam jeli – do Vídně, Budapešti, Paříže, Londýna, Říma... →

Kdo vám to umožnil, dal vám tu příležitost takhle cestovat?

My jsme si ji dali! Nastudovali jsme hru, kterou jsme pak hráli pro školy, vydělali jsme si na ten zájezd a jeli jsme! Ale je pravda, že ke konci nám přispívalo i město Přelouč.

Takže tě nakonec přestalo bavit dojíždět a přesunul sis dramtáček sobě pod nos a VCD pod křídla?

Jednoho dne jsem si řekl, že změna je život, a rozhodl jsem se v Přelouči skončit. Zajistil jsem za sebe náhradu, a protože jsem už dvakrát dostal nabídku od Petra Dohnala, založili jsme ve VCD Mladé divadelní studio LAIK. Když jsme vypsalí konkurz, přihlásila se obrovská spousta dětí. Teď už máme za sebou jednu malou premiéru – Dům kočky Modroočky a zkoušíme Čapkovu hru Ze života hmyzu, která bude mít v květnu premiéru v divadle a bude se pak hrát i na Kunětické hoře. 25. února chystáme spolu s městským obvodem Polabiny III velký průvod maškar. Máme před sebou dost práce, ale už teď začínám uvažovat nad dalšími tituly na příští rok. Podle toho

totiž budeme vybírat v červnu na konkurzu další děti.

Zdeňku, vidím, že se opravdu nemáš čas nudit... Nadto už jsi čtyřnásobný dědeček! U vnučátek děláš výjimku? Nebo je taky vedeš k lásce k divadlu?

No jo! Čtyřnásobný! (SMÍCH) Ty nejstarší dvě, Davídek a Madlenka, bydlí v Hradci, ale jezdí sem k nám do divadla na představení, hlavně na pohádky. Divadlo mají moc rádi. Kdyby bydleli v Pardubicích, určitě bych je měl v dramtáčku. Takhle jim aspoň vždycky dám nějakou menší roli, aby si to mohli také vyzkoušet. Madlenka třeba hrála Jepíci a Davídek Mravence ve hře Ze života hmyzu v Přelouči. Teď je mou velkou nadějí malá Lucinka, moje pardubická vnučka. Čekám, až povyroste, zatím jí je rok a půl, tak jí alespoň čtu pohádky.

Do premiéry Rozbitého džbánů už zbývá jen několik dní, proto ti moc děkuji, že sis na mě udělal čas, a přeji ti, ať se vše vydaří podle tvých představ. Zdeňku, zlom vaz!
ANH

POVÍDEJ, JAKÉ TO BYLO, KDYŽ JSI BYLA MALÁ! ANEB Jindra Janoušková, JAK JI NEZNÁTE...

JSEM VELMI ŽIVÁ A HLAVNĚ VESELÁ HOLČIČKA – VE TŘECH LETECH, V ŠESTI... CO K TOMU DOTAT?
TENHLE OPTIMISMUS MĚ DODNES NEOPUSTIL!

ANH

DVA VEČERY VE VÍRU TANCE A ZÁBAVY

aneb DIVADELNÍ BÁL a PARDUBICKÝ PLES v Městském divadle

Plesy v Městském divadle jsou poměrně novou záležitostí a já doufám, že už se stávají dobrou tradicí. Vždyť co lepšího si můžeme přát než ples v krásném a noblesním prostředí divadla. A zároveň na jevišti, které má výjimečnou vlastnost, může se stát, čímkoliv chceme – třeba i tanečním parketem.

Už dvakrát po sobě jsme vyprodali divadlo a pro naše hosty připravili krásné plesy se skvělým programem. Letos se tedy už potřetí promění hlediště, foyer a mnoho zákoutí na balkónech v místa k posezení a jeviště poslouží pro hudební tělesa, kapely, herce, herečky a hosty, kteří zde budou tančit. Ano, bude to tak trochu jako Ples v Opeře, jenom ne tak snobská záležitost. Bude to elegantní, parádní a příjemné...

14. března se budova Městského divadla otevře hostům **DIVADELNÍHO BÁLU**, den poté návštěvníkům Pardubického plesu. Program obou večerů bude rozdílný, ale bude se potkávat v několika bodech. Divadelní bál už názvem dává najevo, že jestliže vás zajímá fenomén divadla, budete ten den na dobré adrese. Herci, herečky, tanečnice a tanečníci budou zpívat a tančit **slavná muzikálová čísla z Cabaretu, Jeptíšek a Zpívání v dešti**. Nebude chybět ani tradiční **přehlídka divadelních kostýmů** z inscenací za poslední rok. Naši herci i předplatitelé budou netrpělivě čekat, která herečka a herec budou vyhlášení za **divácky nejoblíbenější protagonisty našeho divadla za rok 2013**. Na pomyslném trůně oblíbenosti už léta sedí Petra Janečková a Ladislav Špiner, vystřídá je letos někdo jiný? Také se budou **dražit zajímavé obrazy** z naší výstavní galerie (prohlédnout si je můžete na webu divadla) a losovat deset nejdražších darů z **bohaté tomboly**. Během večera se vystřídá několik hudebních těles – taneční **Uši Music Band** s hostujícím **Viktorem Dykem, Ready Kirken**, divadelní kapela **Můžete si za to sami!** a **Sunday Sextet**. Bálům budou v moderacích provázet herci a herečky **VČD**.

V sobotu 15. března se bude konat **PARDUBICKÝ PLES**. Ten pořádá kromě Východočeského divadla i Komorní filharmonie Pardubice a statutární město Pardubice. Je tedy zřejmé, že **Komorní filharmonie** s dirigentem Tomášem Židkem slavnostně zahájí večer. Hrát bude k poslechu i k tanci a představit se i s hostujícím jedenáctiletým geniálním interpretem **Eduardem Kollerem**, který zahraje na housle. S kapelou **Uši Music Band** a **Viktorem Dykem** návštěvníci protančí většinu večera. Čeká je ale i hodinové vystoupení **Leony Macháلكové**. Oči polaská vystoupení špičkových párů tanečního

sportu v podání **Tanečního klubu LIFE** i originální **bršílní tance** v podání krásných žen Heidi Dahab a Shanelah. I naše divadlo přispěje programem – herci a herečky zazpívají **slavné melodie z muzikálů Cabaret, Jeptíšky a Zpívání v dešti**. Pardubický ples bude moderovat **Jolana Voldánová**, se kterou jsme se nedávno pracovně potkali při Galavečeru **GRAND Festivalu smíchu**, a věřím, že i její přítomnost dodá lesku a dobré nálady.

Vstupenky je možné zakoupit v obchodním oddělení, v ceně vstupenky je láhev vína pro dvě osoby. Předplatitelé VČD a KFP mají 20 % slevu!

Na otázku, který z plesů bude lepší či zajímavější, nelze odpovědět. Každý bude jiný, jedinečný, nezapomenutelný. Můžeme jen doporučit navštívit oba, nebo ten, na který se ještě dají sehnat vstupenky. A je třeba zdůraznit, že není nic lepšího než přijít do divadla na ples s dobrou náladou a chutí zatančit si a pobavit se. Těšíme se na vás!

JaU

↓ PLESOVÁ ÚPRAVA DIVADLA, FOTO M. KLÍMA

SVĚTOVÝ DEN DIVADLA

Arts and
Theatre
Institute

Ústav
Divadelní
umění
Institut

27. března oslaví divadla po celém světě svůj svátek!

Národní střediska Mezinárodního divadelního ústavu již od roku 1962 slaví 27. března jako **Světový den divadla**. Jeho smyslem a cílem je přimět divadelníky na jevištích i obecnstvo v sálech k zamyšlení nad posláním a úlohou divadla, vyjádřit solidaritu divadelníků celého světa a podpořit jejich úsilí o prosazování základních morálních a společenských vlastností uměleckými prostředky. Každý rok je při této příležitosti požádána některá z významných divadelních osobností, aby se podělila o své úvahy o divadle

v tzv. **Mezinárodním poselství**, které se překládá do více než 20 jazyků a předčítá pro desítky tisíc diváků před představeními v divadlech na celém světě. Mimochodem v roce 1994 byl jeho autorem také Václav Havel. Tvůrcem letošního poselství je jihoafrický dramatik, scénograf, režisér, autor uměleckých instalací a umělecký ředitel Third World Bunfight **Brett Bailey**. Světovému dni divadla předchází **Světový den divadla pro děti a mládež**, který se po celém světě slaví 20. března (letos již počtrnácté). RaS

Ženy jsou mnohem silnější bytosti než muži, říká
Miloslav Tichý

Dva muži a dvě ženy. Autor Jan Musil a režisér MILOSLAV TICHÝ, oba herci, tentokrát však v nových rolích, a herečky Lída Vlášková a Petra Tenorová – to je Svět v parku, tragikomická hra, kterou jsme v rámci cyklu Herecká dílna uvedli na Malé scéně ve dvoře. Miloslav Tichý sice už není stálým členem našeho hereckého souboru, ale stále ještě dohrává některá představení, a tak jsme si před jedním z nich chvíli povídali o divadle a jeho nové práci.

Mílo, je toto tvoje první režie? A kdo byl iniciátorem spolupráce s Honzou Musilem?

Je to moje první režie. Iniciátorem byl Honza, který ví, že by mě režirování bavilo. S Radkem Zákem jsme založili a vedeme divadelní spolek, kde zkoušíme situace podle techniky Michaila Čechova (RUSKÝ HEREC A DIVADELNÍ PEDAGOG, KTERÝ VYTVOŘIL

JEDNU Z NEJINSPIRATIVNĚJŠÍCH HERECKÝCH TECHNIK DRUHÉ POLOVINY 20. STOLETÍ; VYPRACOVAL SÉRII CVIČENÍ, KTERÁ POMÁHAJÍ HERCI ROZVINOUT SVŮJ POTENCIÁL A UCHOPIT ROLI ORIGINÁLNÍM ZPŮSOBEM, ZDŮRAŽNIL DŮLEŽITOST FANTAZIE A PŘEDSTAVIVOSTI V DIVADELNÍ TVORBĚ – POZN. RED.). Zatím jsem vedl nějaké hodiny, ale samostatně jsem neregistroval. Takže Honzův text je moje první režie.

Jak se vaše spolupráce vyvíjela?

Honzovu hru jsem četl už před časem, povídali jsme si o ní a mě zajímala. Původně jsem ji chtěl realizovat s tím našim divadelním spolkem, ale to bohužel nedopadlo. Pak najednou zavolal Honza, že se domluvil s ředitelem Petrem Dohnalem a že by byl rád, kdybych to tady dělal.

Když pracuješ jako herec v inscenaci, máš tendenci do toho režisérovi mluvit?

Ne, vůbec ne. Nepovažuju se sice za submisivního

herce, ale ani nemám potřebu režisérovi „fušovat“ do řemesla. Ale od práce očekávám konstruktivní přístup. Nemám rád, když mě někdo animuje, když mě nebere jako součást vývoje práce. Herec má mít pohled jak na inscenaci, tak na postavu a práce má být dialogem. V ideálním případě si nějaký kolektiv zvolí téma, které ho zajímá, a pracuje na něm a ví, proč si ho zvolil.

Ty jsi byl několik let v angažmá v Pardubicích, tedy v repertoárovém divadle. Dovedeš si představit aplikovat model, o kterém hovoříš, v tomto typu zařízení? To by se na začátku sezóny rozdala témata, nebo by se k nim přihlásili herci podle toho, jak koho co zajímá?

Já vím, že by to tady nešlo. A respektuju to. Víím, že herec se najde na obsazení hry a nemůže se k tomu vyjádřit, ale přesto si myslím, že herci by měli být u vývoje inscenace a být jejími autory.

Představ si, že bys dostal nabídku na režii v jiném kamenném divadle, které moc neznáš, a byl by ti nabídnut titul s hotovým obsazením... Proč ne? Největší svobodou je uvědomění si mantinelů. Když mi někdo udělá obsazení, tak já se tím už nebudu zabývat a budu pracovat na textu a s herci jako tvůrčím materiálem.

Svět v parku jsi obsadil ty, nebo Honza? Udělal to Honza, to jsem měl dané dopředu. Ale já jsem s tím naprosto souhlasil. Navíc herečky velmi dobře znám, což byla výhoda.

Jak na tebe hra zapůsobila? A vstupoval jsi do ní autorsky?

Text se mi hned líbil. Udělal jsem jenom pár škrtků, drobné korekce.

Ve hře vystupují pouze dvě postavy, herečky – je to text o ženách, řeší ženské otázky, ale mě to téma velmi zajímá. Vážím si žen, myslím si, že jsou mnohem silnějšími bytostmi než muži.

Je to asi zvláštní pocit předstoupit před herečky, kolegyně a vést je. Cítíš pokoru? Není to svazující?

Ano, přišlo mi to divné. (SMÍCH) S Petrou jsme vrs- tevníci, ale Lída je mnohem starší, mohl bych být jejím synem... Ale musím říct, že od první chvíle se odbouraly jakékoliv pochybnosti, a když jsem říkal, že kolektiv má tvořit společně a působit jako tým, tak to se nám podařilo. Nebyla žádná nadřazenost a podřazenost, společně jsme na tom materiálu pracovali. Všechny nás to bavilo a vzájemně jsme se inspirovali.

Milo, a co dál tě v současnosti zaměstnává? Kam vedly tvé kroky po odchodu z Pardubic?

Ale já jsem z Pardubic ještě neodešel. Stále v divadle dohrávám... Je pravda, že díky volné noze jsem získal více času, který jsem investoval do drobných projektů. Čtu důchodcům poezii, hraji ve školkách pohádky, nějaký čas jsem lil beton na stavbě, pokládal podlahu, maloval byty a marně se snažil přesvědčit umělecké šéfy a režiséry, aby se přišli podívat na moji hereckou práci. Ovšem mým největším projektem je má rodina, která mě ve všem podporuje a pomáhá mi. JaU

MIMOŘÁDNÁ ABONENTNÍ SKUPINA G

Východočeské divadlo i v letošním roce obnovuje abonentní skupinu G, která během roku 2014 nabídne čtyři divácky nejoblíbenější inscenace divadla. Předplatné abonentům zaručuje zvýhodněnou cenu vstupného, navíc bez čekání, rezervací či front v předprodeji.

TITULY PRO SKUPINU G:

- JEDNA Z NEJLEPŠÍCH KOMEDIÍ VŠECH DOB **CHARLEYOVA TETA**
- STŘEDOVĚKÁ MYSTERIÓZNÍ DETEKTIVKA **JMÉNO RŮŽE**
- LASKAVÁ KOMEDIE **HOLKY Z KALENDÁŘE** S HOSTUJÍCÍ J. PAULOVOU
- LEGENDÁRNÍ ZBOJNICKÝ MUZIKÁL **BALADA PRO BANDITU**

Představení předplatitelského cyklu G budou odehrána v pátek nebo v sobotu vždy od 18.00 hodin. Prvním lákadlem bude Balada pro banditu, kterou uvedeme 30. května na Kunětické hoře!

Více informací nejen o předplatitelské skupině G získáte v předprodeji divadla, na tel. č. 466 616 432, 466 616 402 nebo na internetových stránkách www.vcd.cz.

PLENÉROVÁ PŘEDSTAVENÍ NA KUNĚTICKÉ HOŘE JSOU JIŽ V PRODEJI!

Letošní zima klasikou „ladovskou“ zimu moc nepřipomíná, zatím spíše prožíváme permanentní předjaří či téměř jaro. Pojdme tedy letos zapomenout na zimu a pomysleme už na léto. Co se vám vybaví při vyslovení slov: léto – Kuřika – divadlo? Doufáme, že vám hlavou okamžitě prolétly vzpomínky na některé z našich představení, která jsme uváděli na rondelu hradu Kunětická hora.

A neochudíme vás ani letos! Sice na Kuřice neuvedeme žádnou novinku, na tu si musíme počkat do příštího léta, kdy by se pod hradem měla uskutečnit premiéra slavného Limonádového Joea v režii Milana Schejbala (režiséra divácky velmi úspěšné Charleyovy tety), ale těšit se můžete na reprízy legendární

Balady pro banditu. Pardubickou verzi zbojnického muzikálu režíroval Michael Tarant, jenž zaměstnal téměř celý herecký soubor Východočeského divadla, který doplnil i početným sborem tanečníků a zpěváků a folk-folklórní kapelou Trdlo.

Na jeden víkend se do magického prostoru pod hradem navrátí také oblíbená komedie **Sen noci svatojánské**, kterou nazkoušel slovenský režisér Marián Pecko. O úspěchu jeho nastudování svědčí nejen velký divácký zájem, ale i Cena novinářů pro nejlepší inscenaci VČD roku 2012!

Pokud tedy máte rádi pleněrová představení, neváhejte a zastavte se v předprodeji divadla, protože vstupenky na Kunětickou horu jsme již začali prodávat! RaS

TERMÍNY PŘEDSTAVENÍ NA KUNĚTICKÉ HOŘE

30. A 31.	KVĚTNA	20:30	BALADA PRO BANDITU
1.	ČERVNA	20:30	BALADA PRO BANDITU
6., 7. A 8.	ČERVNA	20:30	BALADA PRO BANDITU
20., 21. A 22.	ČERVNA	20:30	BALADA PRO BANDITU
27., 28. A 29.	ČERVNA	20:30	SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ

V KVĚTNU V MĚSTSKÉM DIVADLE

- SOBOTA 17.** 19:00 **GALAVEČER**
Speciální zahraniční hosté. Výstava vítězných prací dětské výtvarné soutěže festivalu 2014.
- NEDĚLE 18.** 17:00 **SOUTĚŽNÍ DEN**
Soutěžní taneční projekty. Vyhlášení cen mezinárodní poroty i diváků. Speciální host Jazz Ballet Valery (Rusko).
- PONDĚLÍ 19.** 10:00 **DANCESHOW**
Taneční vystoupení pro žáky a studenty škol.

TANEČNÍ SÁL KONZERVATOŘE PARDUBICE

- PONDĚLÍ 19.** 13:30 **WORKSHOPS**
Taneční dílny pro všechny zájemce bez rozdílu věku a taneční zdatnosti. Lekce lze sledovat i jako divák. Rezervace: 776 088 093.

GALERIE MĚSTA PARDUBIC, PŘÍHRÁDEK

- ÚTERÝ 13.** 17:00 **VERNISÁŽ**
XI. ročník festivalu zahájí studenti Konzervatoře Pardubice. Výstavy: „Dotek pohybu III – Propojení“ – fotograf a designer A. Mádr, „Svět, který jsem potkala“ – fotografka a cestovatelka E. Stanovská a „Střípky z Podkarpatské Rusi“ – novinář a cestovatel M. Stanovský. Díla budou vystavené až do 8. června.

Vstupenky jsou v prodeji od 3. března v předprodeji divadla. Pro abonenty VČD sleva 20 % ze základní ceny!
Více informací na www.machovadance.cz.

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO
 U DIVADLA 50, 531 62 PARDUBICE
 TELEFON: 466 616 411
 WWW.VCD.CZ
 WWW.FACEBOOK.COM/VCD.PARDUBICE

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK
 TELEFON: 466 616 432

PONDĚLÍ - ČTVRTEK 466 616 402
 10:00 - 18:00
 PÁTEK 10:00 - 15:30
 E-MAIL: OBCHOD@VCD.CZ
 WWW.TICKETPORTAL.CZ

VEČERNÍ POKLADNA
 TELEFON: 466 616 430

PŮJČOVNA KOSTÝMŮ
 JAROSLAVA KREJČOVÁ
 TELEFON: 466 616 423
 602 409 379

RESTAURACE DIVADELNÍ KLUB
 PONDĚLÍ - ČTVRTEK 11:00 - 23:00
 PÁTEK 11:00 - 24:00
 SOBOTA 16:00 - 24:00
 NEDELE 16:00 - 23:00

PARKOVACÍ DŮM CENTRUM
 ULICE KARLA IV., PARDUBICE
 2 HODINY PARKOVÁNÍ ZDARMA
 PO PŘEDLOŽENÍ VSTUPENKY DO VČD

ZŘIZOVATELEM VČD JE STATUTÁRNÍ MĚSTO PARDUBICE
 ZA FINANČNÍ PODPORY MINISTERSTVA KULTURY ČR A PARDUBICKÉHO KRAJE

EOP ELEKTRÁRNÝ OPATOVICE

GENERÁLNÍ PARTNER VČD

RWE
 The energy to lead

HLAVNÍ PARTNER VČD

Alukov
 Member of IPC Team

Autoprodej DUKLA
 PARDUBICE

Chládek & Tintěra
 PARDUBICE

člen skupiny enteria

Kooperativa
 VIENNA INSURANCE GROUP

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI VČD

deník

Pardubice
 Český rozhlas

ČK
 Česká kultura
 Přehled kulturních programů

Country
 Rádio

RADIO
 CERNÁ
 HORA

V1
 východočeská lidovka

Informační server
WWW.PARDUBICEK.CZ

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI VÝCHODOČESKÉHO DIVADLA PARDUBICE

ComArt

HAK

P
 CENTRUM

BARTH MEDIA

era

VCS
 AERONAUTICS & CONCEPTS

MULTI

Kávrová

Vema

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ BŘEZEN 2014 PŘIPRAVIL: RADEK SMETANA DESIGN: ALŽBĚTA HARVANOVÁ
 FOTO NA TITULNÍ STRANĚ: R. ŽÁK A Z. RUMPIK, ROZBITÝ DŽBÁN, FOTO J. FAUKNER